

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Rådets förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 1986/2001 av den 8 oktober 2001 om rättelse med verkan från och med den 1 juli 2000 av löner och pensioner för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna	1
★	Rådets förordning (EG) nr 1987/2001 av den 8 oktober 2001 om ändring av förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 1988/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	6
	Kommissionens förordning (EG) nr 1989/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den elfte delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1430/2001	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 1990/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 1991/2001 av den 11 oktober 2001 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	11
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1992/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande för regleringsåret 2001 av det beräknade inkomstbortfallet och det beräknade bidraget per tacka och per honget och om fastställande av den andra förskottsutbetalningen av detta bidrag	13
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1993/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåret 2000/2001	15
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1994/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande för regleringsåret 2000/2001 av det belopp som sockerproducenterna skall betala till säljarna av sockerbetor med avseende på skillnaden mellan maximalbeloppet av B-avgiften och storleken på den avgiften	17

<p>★ Kommissionens förordning (EG) nr 1995/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av de mängder som tilldelas importörer av de kvantitativa gemenskapskvoter som är tillämpliga för 2002 för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina</p>	18
<p>★ Kommissionens förordning (EG) nr 1996/2001 av den 11 oktober 2001 om ändring, för andra gången, av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärlandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000</p>	21
<p>Kommissionens förordning (EG) nr 1997/2001 av den 11 oktober 2001 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1005/2001</p>	23
<p>Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2001 av den 11 oktober 2001 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1558/2001</p>	24
<p>Kommissionens förordning (EG) nr 1999/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 943/2001</p>	25

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2001/722/EG:

<p>★ Beslut nr 5/2001 av associeringsrådet mellan europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Estland, å andra sidan av den 12 juni 2001 om fastställande av Estlands ekonomiska bidrag för deltagande i programmen Sokrates II och Ungdom under åren 2001–2006</p>	26
--	----

Kommissionen

2001/723/EG:

<p>★ Kommissionens beslut av den 18 juli 2001 om kapitalrekonstruktion av flygbolaget Alitalia ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 2349]</p>	28
---	----

2001/724/EG:

<p>★ Kommissionens beslut av den 11 oktober 2001 om avslutande av översynen av rådets förordning (EG) nr 1599/1999 rörande införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien [delgivet med nr K(2001) 3041]</p>	42
---	----

(¹) Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EKSG, EURATOM) nr 1986/2001**av den 8 oktober 2001****om rättelse med verkan från och med den 1 juli 2000 av löner och pensioner för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna, särskilt artikel 13 i detta,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som fastställs genom förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (Euratom, EKSG, EG) nr 2805/2000 ⁽²⁾, och särskilt artiklarna 63, 64, 65, 65 a och 82 i tjänsteföreskrifterna, bilaga XI till tjänsteföreskrifterna, och artikel 20 första stycket och artikel 64 i anställningsvillkoren,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EKSG, EG, Euratom) nr 2804/2000 ⁽³⁾ kunde hänsyn inte tas till nettoutvecklingen av reallönerna för italienska tjänstemän.
- (2) Siffrorna för denna utveckling finns nu tillgängliga och visar att det behövs ytterligare en anpassning.
- (3) Beloppen i den nämnda förordningen bör därför rättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med verkan från och med den 1 juli 2000:

- a) skall tabellen över de månatliga grundlönerna i artikel 66 i tjänsteföreskrifterna ersättas med följande tabell:

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 326, 22.12.2000, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 326, 22.12.2000, s. 3.

"Lönegrad	Löneklass							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A 1	11 514,67	12 126,34	12 738,01	13 349,68	13 961,35	14 573,02		
A 2	10 218,32	10 801,99	11 385,66	11 969,33	12 553,00	13 136,67		
A 3/LA 3	8 462,62	8 973,17	9 483,72	9 994,27	10 504,82	11 015,37	11 525,92	12 036,47
A 4/LA 4	7 109,50	7 508,00	7 906,50	8 305,00	8 703,50	9 102,00	9 500,50	9 899,00
A 5/LA 5	5 861,43	6 208,68	6 555,93	6 903,18	7 250,43	7 597,68	7 944,93	8 292,18
A 6/LA 6	5 065,37	5 341,74	5 618,11	5 894,48	6 170,85	6 447,22	6 723,59	6 999,96
A 7/LA 7	4 360,26	4 577,22	4 794,18	5 011,14	5 228,10	5 445,06		
A 8/LA 8	3 856,26	4 011,78						
B 1	5 065,37	5 341,74	5 618,11	5 894,48	6 170,85	6 447,22	6 723,59	6 999,96
B 2	4 388,76	4 594,52	4 800,28	5 006,04	5 211,80	5 417,56	5 623,32	5 829,08
B 3	3 681,25	3 852,34	4 023,43	4 194,52	4 365,61	4 536,70	4 707,79	4 878,88
B 4	3 183,95	3 332,32	3 480,69	3 629,06	3 777,43	3 925,80	4 074,17	4 222,54
B 5	2 846,04	2 966,11	3 086,18	3 206,25				
C 1	3 247,50	3 378,45	3 509,40	3 640,35	3 771,30	3 902,25	4 033,20	4 164,15
C 2	2 824,65	2 944,66	3 064,67	3 184,68	3 304,69	3 424,70	3 544,71	3 664,72
C 3	2 634,86	2 737,68	2 840,50	2 943,32	3 046,14	3 148,96	3 251,78	3 354,60
C 4	2 380,80	2 477,24	2 573,68	2 670,12	2 766,56	2 863,00	2 959,44	3 055,88
C 5	2 195,25	2 285,20	2 375,15	2 465,10				
D 1	2 480,95	2 589,43	2 697,91	2 806,39	2 914,87	3 023,35	3 131,83	3 240,31
D 2	2 262,15	2 358,50	2 454,85	2 551,20	2 647,55	2 743,90	2 840,25	2 936,60
D 3	2 105,47	2 195,59	2 285,71	2 375,83	2 465,95	2 556,07	2 646,19	2 736,31
D 4	1 985,17	2 066,58	2 147,99	2 229,40"				

- b) — Med verkan från och med den 1 juli 2000 skall i artikel 1.1 i bilaga 7 till tjänsteföreskrifterna beloppet 173,93 euro ersättas med 174,27 euro,
- i artikel 2.1 i bilaga 7 till tjänsteföreskrifterna beloppet 223,99 euro ersättas med 224,43 euro,
- i artikel 69 andra stycket i tjänsteföreskrifterna och i artikel 4.1 andra stycket i bilaga 7 till dessa beloppet 400,14 euro ersättas med 400,92 euro,
- i artikel 3 första stycket i bilaga 7 till tjänsteföreskrifterna beloppet 200,17 euro ersättas med 200,56 euro.

Artikel 2

Med verkan från och med den 1 juli 2000 skall tabellen över de månatliga grundlönerna i artikel 63 i anställningsvillkoren för övriga anställda ersättas med följande tabell:

"Kategori	Grupp	Löneklass			
		1	2	3	4
A	I	5 406,15	6 075,80	6 745,45	7 415,10
	II	3 923,70	4 306,04	4 688,38	5 070,72
	III	3 297,25	3 444,13	3 591,01	3 737,89
B	IV	3 167,44	3 477,52	3 787,60	4 097,68
	V	2 487,98	2 651,98	2 815,98	2 979,98
C	VI	2 366,25	2 505,56	2 644,87	2 784,18
	VII	2 117,87	2 189,93	2 261,99	2 334,05
D	VIII	1 914,22	2 026,96	2 139,70	2 252,44
	IX	1 843,47	1 869,15	1 894,83	1 920,51"

Artikel 3

Från och med den 1 juli 2000 skall det fasta tillägg som anges i artikel 4 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna vara

- 104,59 euro per månad för tjänstemän i lönegrad C 4 eller C 5,
- 160,36 euro per månad för tjänstemän i lönegrad C 1, C 2 eller C 3.

Artikel 4

De pensionsrättigheter som förvärvats fram till den 1 juli 2000 skall beräknas från och med den dagen på grundval av den tabell över grundmånadslöner som fastställts i artikel 66 i tjänsteföreskrifterna, i dess lydelse efter ändring genom artikel 1 a i denna förordning.

Artikel 5

Från och med den 16 maj 2000 skall de korrigeringskoefficienter som tillämpas på löner till tjänstemän och övriga anställda i de länder och på de platser som anges nedan vara följande:

- Irland 119,2.

Från och med den 1 juli 2000 skall de korrigeringskoefficienter som tillämpas på löner till tjänstemän och övriga anställda i de länder och på de platser som anges nedan vara följande:

- Irland 116,5.

Artikel 6

Med verkan från och med den 1 juli 2000 skall tabellen i artikel 10.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ersättas med följande tabell:

	"Berättigad till hushållstillägg		Inte berättigad till hushållstillägg	
	dag 1-15	från och med dag 16	dag 1-15	från och med dag 16
	euro per kalenderdag			
A 1-A 3 och LA 3	67,98	32,03	46,67	26,82
A 4-A 8 och LA 4-LA 8 samt kategori B	65,97	29,87	44,77	23,37
Övriga lönegrader	59,86	27,87	38,52	19,27"

Artikel 7

Från och med den 1 juli 2000 skall ersättningen för skiftarbete i artikel 1 i förordning (EKSG, EEG, Euratom) nr 300/76 ⁽¹⁾ fastställas till 303,16 euro, 457,57 euro, 500,31 euro och 682,08 euro.

Artikel 8

Från och med den 1 juli 2000 skall beloppen i artikel 4 i förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 ⁽²⁾ omfattas av en korrigeringskoefficient på 4,376269.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 38, 13.2.1976, s. 1. Förordningen kompletterad genom förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 1307/87 (EGT L 124, 13.5.1987, s. 6.) och senast ändrad genom förordning (Euratom, EKSG, EG) nr 2461/98, EGT L 307, 17.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (Euratom, EKSG, EG) nr 2804/2000, (EGT L 326, 22.12.2000, s. 3).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 8 oktober 2001.

På rådets vägnar

L. ONKELINX

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1987/2001**av den 8 oktober 2001****om ändring av förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 6.3 sista stycket i rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽⁴⁾ fastställs att kompensationsbetalningen skall erläggas mellan den 16 oktober och den 31 december närmast efter det att innevarande regleringsår har börjat.
- (2) I artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor ⁽⁵⁾ fastställs det att betalningen skall erläggas mellan den 16 november och den 31 januari.

(3) I artikel 6.10 i rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödssystem inom gemenskapen ⁽⁶⁾ föreskrivs en enda ansökan om arealstöd.

(4) I artikel 7 i förordning (EEG) nr 3508/92 fastställs att det integrerade kontrollsystemet skall omfatta samtliga inlämnade stödansökningar. För att underlätta medlemsstaternas hantering av utbetalningarna är det lämpligt att harmonisera fristerna för utbetalning av arealstöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 6.3 sista stycket i förordning (EG) nr 3072/95 skall datumangivelserna "den 16 oktober" och "den 31 december" ersättas med "den 16 november" respektive "den 31 januari".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 8 oktober 2001.

På rådets vägnar

L. ONKELINX

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 213 E, 31.7.2001, s. 248.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 2 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 12 september 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 (EGT L 193, 29.7.2000, s. 3).

⁽⁵⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1672/2000 (EGT L 193, 29.7.2000, s. 13).

⁽⁶⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1593/2000 (EGT L 182, 21.7.2000, s. 11).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1988/2001
av den 11 oktober 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 oktober 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	111,8
	999	111,8
0707 00 05	052	104,2
	999	104,2
0709 90 70	052	90,2
	999	90,2
0805 30 10	052	69,9
	388	59,7
	512	46,9
	524	55,6
	528	50,2
0806 10 10	999	56,5
	052	89,1
	064	96,6
	388	113,3
	400	190,8
	512	76,0
	624	111,6
	999	112,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,7
	066	60,9
	388	77,7
	400	66,1
	512	92,2
	800	181,1
	804	74,8
	999	84,6
0808 20 50	052	111,0
	999	111,0

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1989/2001

av den 11 oktober 2001

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den elfte delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1430/2001EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1430/2001 av den 13 juli 2001 om en stående anbudsinfördran för att fastställa importavgifter och/eller exportbidrag för vitsocker⁽²⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1430/2001 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

- (3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den elfte delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på den elfte delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1430/2001 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 45,528 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EGT L 192, 14.7.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1990/2001
av den 11 oktober 2001
om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten

kvantitet och inte är representativt för marknaden. Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2001.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 oktober 2001 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,25	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	13,13	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1991/2001
av den 11 oktober 2001
om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 27,5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 1951/2001 ⁽²⁾.
- (2) Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 1951/2001 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande

exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 1951/2001 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 265, 5.10.2001, s. 10.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 oktober 2001 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,06 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	39,07 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	39,06 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	39,07 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4246
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,46
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	42,47
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	42,47
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4246

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1992/2001

av den 11 oktober 2001

om fastställande för regleringsåret 2001 av det beräknade inkomstbortfallet och det beräknade bidraget per tacka och per honget och om fastställande av den andra förskottsutbetalningen av detta bidrag

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2467/98 av den 3 november 1998 om den gemensamma marknaden för får och getkött⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1669/2000⁽²⁾, särskilt artikel 5.6 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1454/2001 av den 28 juni 2001 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter⁽³⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 5.1 och 5.5 i förordning (EG) nr 2467/98 föreskrivs att bidrag skall beviljas för att kompensera fårköttproducenter, och i vissa områden getköttproducenter, för inkomstbortfall. Dessa områden fastställs i bilaga I till förordning (EG) nr 2467/98 och i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 2738/1999 av den 21 december 1999 om fastställande av de bergsområden för vilka bidraget till getköttproducenter beviljas⁽⁴⁾.
- (2) Enligt artikel 5.6 i förordning (EG) nr 2467/98 bör, för att möjliggöra förskotts betalning till får- och getköttproducenter, det förväntade inkomstbortfallet beräknas utifrån förväntad utveckling av marknadspriser.
- (3) Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 2467/98 beräknas storleken av det bidrag per tacka som skall betalas till producenter av tunga lamm genom att man multiplicerar det inkomstbortfall som anges i det andra stycket i artikel 5.1 med en koefficient som uttrycker den årliga genomsnittsproduktionen av tunga lamm per tacka som föder sådana lamm, uttryckt per 100 kg slaktvikt. Koefficienten för 2001 har ännu inte fastställts eftersom fullständiga statistiska uppgifter från gemenskapen saknas. I avvaktan på att den koefficienten fastställs bör en preliminär koefficient användas. I punkterna 3 och 5 i artikel 5 i den förordningen fastställs även beloppet per tacka för producenter av lätta lamm respektive per honget till 80 % av bidraget per tacka för producenter av tunga lamm.

- (4) Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 2467/98 måste bidraget reduceras med den effekt som den koefficient som anges i artikel 13.2 har på baspriset. I artikel 13.4 fastställs koefficienten till 7 %.
- (5) I enlighet med artikel 5.6 i förordning (EG) nr 2467/98 fastställs de halvårsvisa förskotts betalningarna till 30 % av det förväntade bidraget. I enlighet med artikel 4.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2700/93⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1458/2001⁽⁶⁾, skall förskotts betalningen endast betalas ut om den uppgår till minst 1 euro.
- (6) I förordning (EG) nr 1454/2001 föreskrivs särskilda åtgärder beträffande jordbruksproduktion på Kanarieöarna. Dessa åtgärder omfattar beviljande av ett tillägg till tackbidraget till producenter av lätta lamm och hongetter på samma villkor som de som gäller för beviljande av det bidrag som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 2467/98. I dessa villkor anges att Spanien bemyndigas att betala ut ett förskott på tilläggsbidraget.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för får och getter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Skillnaden mellan baspriset som reducerats med effekten av den koefficient som anges i artikel 13.2 i förordning (EG) nr 2467/98 och det förväntade marknadspriset under regleringsåret 2001, uppskattas till 68,785 euro per 100 kg.

Artikel 2

Det beräknade bidrag som betalas ut för regleringsåret 2001 skall uppgå till

- 10,779 euro per tacka för producenter av tunga lamm,
- 8,623 euro per tacka för producenter av lätta lamm,
- 8,623 euro per honget i de områden som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 2467/98 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 2738/1999.

⁽¹⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 328, 22.12.1999, s. 59.

⁽⁵⁾ EGT L 245, 1.10.1993, s. 99.

⁽⁶⁾ EGT L 194, 18.7.2001, s. 4.

Artikel 3

Enligt artikel 5.6 i förordning (EG) nr 2467/98 skall det andra förskottsbelopp som medlemsstaterna får betala ut till producenterna uppgå till

- 3,234 euro per tacka för producenter av tunga lamm,
- 2,587 euro per tacka för producenter av lätta lamm,
- 2,587 euro per honget i de områden som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 2467/98 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 2738/1999.

Artikel 4

Enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1454/2001 skall det andra förskottsbelopp på tilläggsbidraget för regleringsåret 2001 som betalas ut till producenter av lätta lamm och hongetter på Kanarieöarna med beaktande av det som anges i artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 3493/90 ⁽¹⁾ uppgå till 0,647 euro per tacka och/eller honget.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 4.12.1990, s. 7.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1993/2001
av den 11 oktober 2001
om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåret 2000/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
 DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 906/2001 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 33.8 och 34.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 7.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1443/82 av den 8 juni 1982 om tillämpningsföreskrifter för kvotssystemet på sockerområdet ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 392/94 ⁽⁴⁾, fastställs att basproduktionsavgiften och B-avgiften på socker samt, i förekommande fall, den koefficient som anges i artikel 34.2 i förordning (EG) nr 2038/1999 för socker, isoglukos eller inulinsirap skall fastställas före den 15 oktober för det föregående regleringsåret.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1930/2000 av den 12 september 2000 om ändring av det maximala procenttalet för B-avgiften och justering av minimipriset för B-betor inom sockersektorn för regleringsåret 2000/2001 ⁽⁵⁾, har den maximalt tillåtna avgift som anges i artikel 33.4 första strecksatsen i förordning (EG) nr 2038/1999 för regleringsåret 2000/2001 höjts till 37,5 % av interventionspriset för vitsocker.
- (3) Den uppskattning av den totala förlusten som fastställs enligt artikel 33.1 och 33.2 i förordning (EG) nr 2038/1999 leder, vid fastställandet av produktionsavgifterna för regleringsåret 2000/2001, till att de maximibelopp som anges i artikel 33.3 i den förordningen tillämpas när det gäller basproduktionsavgiften, och, vid beräkningen av B-avgiften i enlighet med artikel 33.4 och 33.5 i samma förordning, till att hänsyn tas till ett

belopp som motsvarar 20,7308 % av interventionspriset på vitsocker.

- (4) Den totala förlust som fastställs på grundval av kända uppgifter och genom tillämpning av artikel 33.1 och 33.2 i förordning (EG) nr 2038/1999 täcks helt och hållet av intäkter från basproduktionsavgifterna och B-avgifterna. Följaktligen behöver inte den koefficient som anges i artikel 34.2 i den förordningen fastställas för regleringsåret 2000/2001.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Produktionsavgifterna för socker för regleringsåret 2000/2001 fastställs till

- a) 1,2638 euro per 100 kg vitsocker som basproduktionsavgift för A- och B-socker,
- b) 13,0998 euro per 100 kg vitsocker som B-avgift för B-socker,
- c) 0,5330 euro per 100 kg torrs substans som basproduktionsavgift för A- och B- isoglukos,
- d) 5,4980 euro per 100 kg torrs substans som B-avgift för B- isoglukos,
- e) 1,2638 euro för 100 kg motsvarande torrs substans socker/ isoglukos som basproduktionsavgift för A- och B-inulinsirap och
- f) 13,0998 euro för 100 kg motsvarande torrs substans socker/isoglukos som B-avgift för B-inulinsirap.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 158, 9.6.1982, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 53, 24.2.1994, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 231, 13.9.2000, s. 6.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1994/2001

av den 11 oktober 2001

om fastställande för regleringsåret 2000/2001 av det belopp som sockerproducenterna skall betala till säljarna av sockerbetor med avseende på skillnaden mellan maximibeloppet av B-avgiften och storleken på den avgiften

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 906/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 36.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 36.2 i förordning (EG) nr 2038/1999 föreskrivs särskilt att om B-avgiften är mindre än det maximibelopp som avses i artikel 33.4 i den förordningen, vid behov justerat i enlighet med punkt 5 i artikeln, skall sockerproducenterna åläggas att till säljarna av sockerbetor betala 60 % av skillnaden mellan maximibeloppet på avgiften i fråga och storleken på den avgift som skall tas ut. I artikel 8.1 kommissionens förordning (EEG) nr 1443/82 av den 8 juni 1982 om tillämpningsföreskrifter för kvotsystemet på sockerområdet ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 392/94 ⁽⁴⁾, föreskrivs att det belopp som avses i artikel 36.2 i förordning (EG) nr 2038/1999, skall fastställas på samma gång som produktionsavgifterna och enligt samma förfarande.
- (2) För regleringsåret 2000/2001, har maximibeloppet på B-avgiften för socker fastställts till 37,5 % av interventionspriset på vitsocker. Det har framkommit att i fråga

om socker skall den B-avgift som skall tas ut för detta regleringsår endast vara 20,7308 % av interventionspriset för vitsocker. Denna skillnad medför, i enlighet med artikel 36.2 i förordning (EG) nr 2038/1999, att det belopp som skall betalas av sockerproducenterna till säljarna av sockerbetor bör fastställas per ton sockerbetor av standardkvalitet och utgöra 60 % av denna skillnad.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det belopp som avses i artikel 36.2 i förordning (EG) nr 2038/1999 som skall betalas av sockerproducenterna till säljarna av sockerbetor i fråga om B-avgiften skall för regleringsåret 2000/2001 fastställas till 8,27 euro per ton sockerbetor av standardkvalitet.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 158, 9.6.1982, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 53, 24.2.1994, s. 7.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1995/2001

av den 11 oktober 2001

om fastställande av de mängder som tilldelas importörer av de kvantitativa gemenskapskvoter som är tillämpliga för 2002 för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 520/94 av den 7 mars 1994 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 138/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 9 och 13 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1394/2001 av den 9 juli 2001 om fastställande av förvaltningsbestämmelser för de kvantitativa kvoter som är tillämpliga under 2002 för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina⁽³⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1394/2001 fastställs den del av var och en av de ifrågasvarande kvoterna som är avsedda för traditionella importörer och för övriga importörer. Dessutom fastställdes de villkor och metoder som gäller för tilldelning av tillgängliga kvantiteter. Importörerna har kunnat inge ansökningar om importlicenser hos de behöriga nationella myndigheterna mellan den 11 juli och den 7 september 2001 klockan 15.00 belgisk tid i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 1394/2001.
- (2) Kommissionen har i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1394/2001 mottagit uppgifter av medlemsstaterna om antalet mottagna importlicensansökningar och den sammanlagda mängd som dessa avser samt om den sammantagna mängd som importerats av traditionella importörer under referensåren (1998 eller 1999).
- (3) På grundval av dessa uppgifter kan kommissionen anta de enhetliga kvantitativa villkor som skall användas av de behöriga myndigheterna för att bevilja gemenskapsimportörernas importlicensansökningar avseende de kvantitativa kvoter som är tillämpliga för 2002.
- (4) Av de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna framgår det att den sammanlagda mängd som de traditionella importörerna ansökt om när det gäller de produkter som anges i bilaga I till denna förordning överstiger den del av kvoten som är avsedd för dem. Fördelning av kvoten å dessa ansökningar måste följakt-

ligen ske genom att man på den mängd, uttryckt i mängd eller värde, som varje importör infört under referensperioden tillämpar den enhetliga nedsättnings-/ökningsssats som anges i bilaga I.

- (5) Av de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna framgår att den sammanlagda mängd som de icke-traditionella importörerna ansökt om när det gäller de produkter som anges i bilaga II till denna förordning överstiger den del av kvoten som är avsedd för dem. Fördelningen av kvoten på dessa ansökningar bör följaktligen ske genom att man på den mängd som varje importör ansökt om tillämpar den enhetliga nedsättningsssats som anges i bilaga II, inom de gränser som anges i förordning (EG) nr 1394/2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För sådana licensansökningar som avser produkter som anges i bilaga I och som i vederbörlig ordning inlämnats av traditionella importörer skall de behöriga nationella myndigheterna tilldela varje sådan importör en mängd eller ett värde som motsvarar den import som denna har angivit för 1998 eller 1999, justerat med den nedsättnings-/ökningsssats som anges i bilaga I för varje kvot.

Om tillämpningen av detta kvantitativa villkor skulle medföra att det tilldelades en mängd som överstiger det som det ansökts om, skall mängden eller värdet begränsas till vad som anges i ansökan.

Artikel 2

För sådana licensansökningar som avser produkter som anges i bilaga II och som i vederbörlig ordning inlämnats av icke-traditionella importörer skall de behöriga nationella myndigheterna tilldela varje importör en mängd eller ett värde som motsvarar den mängd som anges i ansökan inom de gränser som anges i förordning (EG) nr 1394/2001, justerat med den nedsättningsssats som anges i bilaga II för varje kvot.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 66, 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 21, 27.1.1996, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 187, 10.7.2001, s. 31.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar
Pascal LAMY
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

**Nedsättnings-/ökningssats som är tillämplig på import 1998 och 1999
(traditionella importörer)**

Varubeskrivning	HS/KN-nummer	Nedsättnings-/ökningssats (%)
Skodon	ex 6402 99 ⁽¹⁾	- 29,45
	6403 51 6403 59	+ 7,66
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	- 37,88
	ex 6404 11 ⁽²⁾	- 28,51
	6404 19 10	+ 15,79
Bords- och köksartiklar av porslin	6911 10	- 35,17
Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av andra keramiska material än porslin	6912 00	- 23,77

⁽¹⁾ Utom skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi; skor som har ett cif-pris av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgivna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt utformade för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Utom

- skodon som är utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med sulor utan insprutning som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar eller liknande detaljer, och
- skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi; skor som har ett cif-pris av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgivna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt utformade för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA II

Nedsättningssats som är tillämplig på den mängd ansökan avser, inom gränserna för de maximala mängder som anges i förordning (EG) nr 1394/2001

(icke-traditionella importörer)

Varubeskrivning	HS/KN-nummer	Nedsättningssats (%)
Skodon	ex 6402 99 ⁽¹⁾	- 7,89
	6403 51 6403 59	- 89,34
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	- 71,52
	ex 6404 11 ⁽²⁾	- 54,05
	6404 19 10	- 6,77
Bords- och köksartiklar av porslin	6911 10	0
Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av andra keramiska material än porslin	6912 00	- 12,75

⁽¹⁾ Utom skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi; skor som har ett cif-pris av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgivna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt utformade för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Utom

- a) skodon som är utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med sulor utan insprutning som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar eller liknande detaljer, och
- b) skodon tillverkade med hjälp av särskild teknologi; skor som har ett cif-pris av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgivna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt utformade för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1996/2001

av den 11 oktober 2001

om ändring, för andra gången, av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1354/2001⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 andra strecksatsen i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EG) nr 467/2001 bemyndigas kommissionen att ändra bilagorna I och VI på grundval av avgöranden som fattas av Förenta nationernas säkerhetsråd eller kommittén för sanktioner mot talibanerna.
- (2) I bilaga I till förordning (EG) nr 467/2001 förtecknas de personer och enheter som omfattas av spärrandet av tillgångar enligt den förordningen. I bilaga VI förtecknas de organisationer och organ som undantas från flygförbudet enligt den förstnämnda förordningen.
- (3) Den 20 augusti och 6 oktober 2001 beslutade kommittén för sanktioner mot talibanerna att ändra såväl förteckningen över personer och enheter för vilka spärrandet av tillgångar skall gälla som förteckningen över humanitära organisationer, och därför bör bilagorna I och VI till förordning (EG) nr 467/2001 ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr 467/2001 ändras på följande sätt:

1. Följande personer och enheter skall läggas till i bilaga I:

- The Afghan Export Bank.
- Al Qaida/Islamic Army, (även kallad "The Base", Al Qaeda, Islamic Salvation Foundation, The Group for the Preservation of the Holy Sites, The Islamic Army for the Liberation of Holy Places, The World Islamic Front for Jihad Against Jews and Crusaders, Usama Bin Laden Network, Usama Bin Laden Organization).

- Abu Sayyaf-gruppen, (även kallad Al Harakat Al Islamiyya).
- Armed Islamic Group (GIA), (även kallad Al Jamm'ah Al Islamiah Al-Musallah, GIA, Groupement Islamique Armé).
- Harakat Ul-Mujahidin/HUM, (även kallad Al-Faran, Al-Hadid, Al-Hadith, Harakat Ul-Ansar, HUA, Harakat Ul-Mujahideen).
- Al-Jihad/Egyptian Islamic Jihad, (även kallad Egyptian Al-Jihad, Egyptian Islamic Jihad, Jihad Group, New Jihad).
- Islamic Movement of Uzbekistan (IMU), (även kallad IMU).
- Asbat al-Ansar.
- Salafist group for Call and Combat (GSPC), (även kallad Le Groupe Salafiste pour la Prédiction et le Combat).
- Libyan Islamic Fighting Group.
- Al-Itihaad Al-Islamiya (AIAI).
- Islamic Army of Aden.
- Usama Bin Ladin (enskild person), (alias Usama Bin Muhammed Bin Awad, Osama Bin Ladin). Född den 30 juli 1957 i Jeddah, Saudiarabien eller i Yemen.
- Muhammad Atif (enskild person), (alias Subhi Abu Sitta, Abu Hafs Al Masri, Sheik Taysir Abdullah, Mohamed Atef, Abu Hafs Al Masri el Khabir, Taysir). Född 1956 i Alexandria, Egypten. Alternativt född 1951.
- Sayf al-Adl (enskild person), (alias Saif Al-'Adil). Född 1963 i Egypten.
- Shaykh Sai'id (enskild person), (alias Mustafa Muhammad Ahmad). Född i Egypten.
- Abu Hafs the Mauritanian (enskild person), (alias Mahfouz Ould al-Walid, Khalid Al-Shanqiti, Mafouz Walad Al-Walid, Mahamedou Ouid Slahi). Född den 1 januari 1975.
- Ibn Al-Shaykh Al-Libi (enskild person).
- Abu Zubaydah (enskild person), (alias Abu Zubaida, Abd Al-Hadi Al Wahab, Zain Al-Abidin Muhahhad Husain, Zayn Al-Abidin Muhammad Husain, Tariq). Född den 12 mars 1971 i Riyadh, Saudiarabien.
- Abd al-Hadi al-Iraqi (enskild person) (alias Abu Abdallah, Abdal Al-Hadi Al-Iraqi).

⁽¹⁾ EGT L 67, 9.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 182, 5.7.2001, s. 15.

- Ayman Al-Zawahari (enskild person),
(alias Ahmed Fuad Salim). Operativ och militär ledare för Jihad Group (Jihad-gruppen). Född den 19 juni 1951 i Giza, Egypten; passnr 1084010 (Egypten) eller 19820215
- Thirwat Salah Shihata (enskild person),
(alias Tarwat Salah Abdallah, Salah Shihata Thirwat, Shahata Thirwat). Född den 29 juni 1960 i Egypten.
- Tariq Anwar Al-Sayyid Ahmad (enskild person),
(alias Hamdi Ahmad Farag, Amr al-Fatih Fathi). Född den 15 mars 1963 i Alexandria, Egypten.
- Muhammad Salah (enskild person),
(alias Nasr Fahmi Nasr Hasanayn).
- Makhtab Al-Khidamat/Al Kifah (enskild person).
- Wafa Humanitarian Organization,
(även kallad Al Wafa, Al Wafa Organisation, Wafa Al-Igatha Al-Islamia). Jordan house No 125, Street 54, Phase II. Hayatabad, Peshawar, Pakistan. Kontor i Saudiarabien, Kuwait och Förenade Arabemiraten.
- Al Rashid Trust,
(även kallad Al-Rasheed Trust).
Kitas Ghar, Nazimabad 4, Dahgel-Iftah, Karachi, Pakistan.
Jamia Maajid, Sulalman Park, Melgium Pura, Lahore, Pakistan.
Kontor: Dha'rbi M'unin, mitt emot Khyber Bank, Abbotabad Road, Mansehra, Pakistan.
Kontor: Dhar'bi M'unin ZR Brothers, Katcherry Road, Chowk Yadgaar, Peshawar, Pakistan.

Kontor: Dha'rbi-M'unin, Rm No 3 Moti Plaza, nära Liaquat Bagh, Muree Road, Rawalpindi, Pakistan.

Kontor: Dha'rbi-M'unin, översta våningen, Dr. Dawa Khan Dental Clinic Surgeon, Main Baxae, Mingora, Swat, Pakistan.

Aktivitet i Afghanistan: Heart, Jalalabad, Kabul, Kandahar, Mazar Sherif.

Aktivitet även i Kosovo och Tjetjenien.

- Mamoun Darkazanli Import-Export Company, även kallad Darkazanli Company, Darkazanli Export-Import Sonderposten). Uhlenhorsterweg 34 11, Hamburg, Tyskland.

2. Följande organisationer skall läggas till i bilaga VI:

- International Medical Corps (IMC), 11500 West Olympic Blvd. Suite 506, Los Angeles, California 90064-1524, Förenta staterna.
- Goal, PO Box 19, Dun Laoghaire, Co. Dublin, Irland.
- Drug Control Community (DCC), No. 21 Shahid Mehdiyadeh St., South Karegar Ave., Teheran, Iran.
- Aftab Society, No 3 South Sohrevardi St., Tehran, Iran.
- International Green PODNGO, No. 10, 11th St. Shahid Sarafraz St., Shahid Beheshti Ave., Teheran, Iran.
- HOPE Worldwide, 163 Touting High St., London, SW17 OSY, Förenade kungariket.
- Red Crescent Society of the Islamic Republic of Iran, Ostad Nejatollahi St., 159893315 Teheran, Iran.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Christopher PATTEN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1997/2001
av den 11 oktober 2001
om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfördran som avses i
förordning (EG) nr 1005/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av råg till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1005/2001⁽⁵⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 oktober 2001 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för råg som avses i förordning (EG) nr 1005/2001 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1998/2001
av den 11 oktober 2001
om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i
förordning (EG) nr 1558/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder utom Amerikas förenta stater och Kanada har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1558/2001⁽⁵⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel

23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 oktober 2001 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för korn som avses i förordning (EG) nr 1558/2001 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 205, 31.7.2001, s. 33.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1999/2001
av den 11 oktober 2001
om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 943/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom Polen har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 943/2001⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de

kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 5 till och med den 11 oktober 2001 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 943/2001 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 oktober 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 133, 16.5.2001, s. 3.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

BESLUT nr 5/2001 AV ASSOCIERINGSRÅDET
mellan europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Estland, å
andra sidan
av den 12 juni 2001
om fastställande av Estlands ekonomiska bidrag för deltagande i programmen Sokrates II och
Ungdom under åren 2001–2006

(2001/722/EG)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Europaavtalet om associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Estland, å andra sidan, beträffande Estlands deltagande i gemenskapsprogrammen ⁽¹⁾, särskilt artikel 108 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I beslut nr 1/2000 av associeringsrådet EU–Estland av den 24 juli 2000 ⁽²⁾, fastställs villkoren för Republiken Estlands deltagande i den andra etappen av programmen Leonardo da Vinci och Sokrates, och beslutet gäller för programmets hela löptid.
- (2) I beslut nr 2/2000 av associeringsrådet EU–Estland av den 20 september 2000 ⁽³⁾, fastställs villkoren för Republiken Estlands deltagande i den andra etappen av programmet Ungdom och beslutet gäller för programmets hela löptid.
- (3) I bilaga II, punkt 2 i beslut nr 1/2000 samt i bilaga II, punkt 1 i beslut nr 2/2000 föreskrivs att det ekonomiska bidrag som Estland skall betala till Europeiska unionens budget för deltagande i programmen Sokrates II och Ungdom under åren 2001–2006 skall fastställas av associeringsrådet under år 2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Estland skall betala följande ekonomiska bidrag (i euro) till Europeiska unionens budget för deltagande i Sokrates II-programmet under åren 2001–2006:

(i euro)

År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
737 000	755 000	771 000	792 000	815 000	846 000

⁽¹⁾ EGT L 68, 9.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 236, 20.9.2000, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 273, 26.10.2000, s. 26.

Artikel 2

Estland skall betala följande bidrag (i euro) till Europeiska unionens budget för deltagande i programmet Ungdom under åren 2001–2006:

(i euro)					
År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
478 000	507 000	536 000	562 000	589 000	625 000

Artikel 3

Phare-medel skall begäras enligt följande plan:

— För ekonomiskt bidrag till Sokrates II-programmet, följande årliga belopp (i euro):

(i euro)					
År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
337 000	355 000	321 000	292 000	265 000	246 000

— För ekonomiskt bidrag till programmet Ungdom, följande årliga belopp (i euro):

(i euro)					
År 2001	År 2002	År 2003	År 2004	År 2005	År 2006
178 000	207 000	186 000	162 000	189 000	175 000

Återstoden av Estlands bidrag skall betalas ur landets nationella budget.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas av associeringsrådet.

Utfärdat i Bryssel den 12 juni 2001.

På associeringsrådets vägnar

T. H. ILVES

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juli 2001

om kapitalrekonstruktion av flygbolaget Alitalia

[delgivet med nr K(2001) 2349]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2001/723/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om upprättandet av Ekonomiska europeiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta, samt protokoll nr 27,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med bestämmelserna i ovannämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

BAKGRUND

- (1) Genom beslut 97/789/EG ⁽²⁾ (nedan kallat beslutet från 1997) gav kommissionen de italienska myndigheterna tillstånd att bevilja det italienska bolaget Alitalia Linee Aeree Italiane SpA (nedan kallat Alitalia) ett statligt stöd på sammanlagt 2 750 miljarder italienska lire för omstrukturering enligt en plan (nedan kallad omstruktureringsplanen) som slutfördes den 31 december 2000. I artiklarna 1, 2 och 3 i det beslutet fastställs följande:

"Artikel 1

Det stöd som Italien har beviljat bolaget 'Alitalia Linee Aeree Italiane SpA' (nedan kallat Alitalia) i form av ett kapitaltillskott på sammanlagt 2 750 miljarder italienska lire för att säkerställa bolagets omstrukturering enligt den plan som meddelades kommissionen den 29 juli 1996 och ändrades den 26 juni 1997, anses vara förenligt med den gemensamma marknaden och EES-avtalet i enlighet med artikel 92.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet på villkor att Italien uppfyller sina åtaganden:

1. att förhålla sig som en normal aktieägare gentemot Alitalia, så att bolaget kan drivas enligt affärsmässiga principer, och inte blanda sig i dess förvaltning av andra skäl än sådana som hänger direkt samman med den italienska statens ställning som aktieägare,

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 322, 25.11.1997, s. 44.

2. att inte bevilja Alitalia nya kapitaltillskott eller andra typer av stöd, inbegripet lånegarantier,
3. att se till att stödet till Alitalia fram till den 31 december år 2000 används uteslutande för omstrukturering av bolaget och inte för att förvärva nya andelar i andra flygtransportörer,
4. att inte på något sätt gynna Alitalia i förhållande till andra bolag i gemenskapen, särskilt vad gäller tilldelning av trafikrättigheter (även till länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet), fördelning av ankomst- och avgångstider, marktjänster vid flygplatser och tillgång till flygplatsanläggningar, i den mån en förmånlig behandling skulle strida mot gemenskapslagstiftningen. Italien bekräftar särskilt att ingen bestämmelse som strider mot gemenskapslagstiftningen kommer att tillämpas och garanterar:
 - a) att en översyn omedelbart kommer att påbörjas och senast den 31 december 1998 avslutas av konvention nr 4372 av den 15 april 1992, godkänd genom förordningen av den 16 april 1992 (nedan kallad konventionen), för att anpassa denna konvention till gemenskapsreglerna, i synnerhet vad beträffar företrädesrätt, regeringsinblandning, överensstämmelse med reglerna om avreglering av flygtrafiken och flygplatsprivilegierna,
 - b) att konventionen, som en följd av skriftväxlingen med Alitalia, i praktiken har varit föremål för en översyn på ovanstående punkter på grundval av artikel 50 i konventionen enligt vilken konventionen endast är tillämplig under förutsättning att den är förenlig med gemenskapslagstiftningen,
 - c) att Alitalia har frånsagt sig den företrädesrätt som följer av artikel 3 i ovan nämnda konvention,
 - d) att de italienska myndigheterna vid samordnade eller helt samordnade italienska flygplatser kommer att utse en samordnare som saknar anknytning till Alitalia och som agerar helt självständigt gentemot bolaget, och detta innan vintersäsongen 1997-1998 inleds,
5. att se till att den kapacitet som tillhandahålls av Alitalias flygplan eller av flygplan tillhörande andra bolag i en sådan form att den utgör en ekonomisk risk för Alitalia (avtal om wet-leasing, block-space, samriskföretag m.m.) till och med den 31 december år 2000 inte överstiger följande gränser:
 - a) Antalet erbjudna passagerarplatser får inte överstiga 28 985, varav 26 350 för Alitalias egen flotta.
 - b) Ökningen av antalet erbjudna passagerarplatser per kilometer och kalenderår
 - inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, med undantag av Italien, och
 - inom Italienfår inte överstiga 2,7 %, medan ingen ökning tillåts om tillväxten på motsvarande marknader är lägre än 2,7 %. Om emellertid tillväxttakten på motsvarande marknader är högre än 5 % får utbudet ökas, utöver 2,7 %, med den procentuella tillväxt som överstiger 5 %,
6. att se till att Alitalia har en kostnadsbokföring som gör det möjligt att med kort varsel fastställa en lönsamhetsfaktor för varje förbindelse, dvs. förhållandet mellan de totala intäkterna och de totala kostnaderna (lika med summan av de rörliga och fasta kostnaderna) för förbindelsen i fråga,
7. att se till att Alitalia till och med den 31 december 2000 inte erbjuder priser som understiger konkurrenternas priser för motsvarande tjänster på förbindelser som bolaget trafikerar,
8. att se till att Alitalia avyttrar sina andelar i Malev senast den [...] (*),

(*) I den för offentliggörande avsedda versionen av detta beslut har uppgifter som omfattas av sekretess på grund av affärshemlighet utelämnats.

9. att se till att Alitalia fullföljer genomförandet av hela den omstruktureringsplan som ingavs till kommissionen den 29 juli 1996 och ändrades den 26 juni 1997, särskilt när det gäller att uppfylla målsättningarna beträffande produktivitet, lönsamhet och finansiell sanering som anges i punkt VI ovan, och
10. att senast i slutet av mars månad 1998, 1999, 2000 och 2001 överlämna en årsrapport till kommissionen om hur omstruktureringsplanen fortskrider, om Alitalias ekonomiska och finansiella situation och om uppfyllandet av dessa villkor. Rapporten skall omfatta en beskrivning (med detaljer om bolagets avtalspartner) av kommersiella och operationella samarbetsavtal som ingåtts av Alitalia under räkenskapsåret i fråga. I förekommande fall skall kommissionen låta kontrollera uppgifterna i varje rapport med hjälp av en oberoende konsult som utsetts av kommissionen efter samråd med de italienska myndigheterna.

Artikel 2

Utbetalningen av det andra delbeloppet på 500 miljarder lire och det tredje delbeloppet på 250 miljarder lire skall vara underkastat villkoret att åtagandena enligt artikel 1 uppfyllts och att omstruktureringsplanen genomförts med de förväntade resultaten, särskilt vad beträffar kostnads- och produktivitetssatserna i punkt VI ovan.

Senast tio veckor före den andra och den tredje delbetalningen i maj 1998 respektive maj 1999 skall de italienska myndigheterna överlämna en rapport till kommissionen vilken skall göra det möjligt för kommissionen att lägga fram sina synpunkter med stöd av en oberoende konsult som utsetts av kommissionen i samråd med de italienska myndigheterna. Delbetalningarna kommer inte att frigöras om omstruktureringsplanens mål inte uppnåtts eller om åtagandena inte uppfyllts.

Artikel 3

De åtaganden som anges i artikel 1 rör både bolaget Alitalia och dess dotterbolag Alitalia TEAM SpA."

- (2) Beslutet från 1997 överklagades inför förstainstansrätten av Alitalia, sökande i mål T-296/97. Genom sin dom av den 12 december 2000 om denna talan, ogiltigförklarade förstainstansrätten beslutet från 1997. I sin motivering drar rätten följande slutsatser (punkt 171):

"Mot bakgrund av den bristande motivering som konstaterats ovan i punkt 137 samt den uppenbart oriktiga bedömning som konstaterats ovan i punkterna 150 och 169, skall sökandens yrkanden bifallas och det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras. Det saknas anledning att pröva de andra argumenten som hänför sig till den första grunden samt de andra grunderna i ansökan."

- (3) Alla de tre skälen för ogiltigförklaringen av beslutet gäller den andra delen av den första grunden till stöd för Alitalias talan. Den första grunden avser kommissionens felaktiga tillämpning av kriteriet avseende investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor. Alitalia gjorde nämligen gällande inför rätten att kommissionen i beslutet från 1997 på felaktiga grunder kvalificerade det italienska statliga holdingbolaget IRI:s kapitaltillskott på 2 750 miljarder lire till förmån för Alitalia som statligt stöd. Grunden innefattade tre delgrunder. I den första delgrunden, som rätten avslår i punkt 94 i domen, gjorde Alitalia gällande att IRI:s investering i sig uppfyllde kriteriet avseende privat investerare på grund av att privata investerare svarar för en del av dess kapital. I den andra delgrunden gjorde Alitalia gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid beräkningen av den lägsta och den interna avkastningsgraden, vilket innebär ett åsidosättande av artikel 92.1 i fördraget och av principen om likabehandling, samt att kommissionen inte i tillräcklig omfattning motiverat sitt beslut på denna punkt. I den tredje delgrunden, som rätten inte beaktat, kritiserade Alitalia det rent matematiska tillvägagångssätt som kommissionen tillämpat vad gäller kriteriet avseende privat investerare.

- (4) I prövningen av den andra delen av den första grunden beskriver rätten i första hand den metod som kommissionen tillämpade i beslutet från 1997 för att bedöma om IRI:s investering uppfyllde kriteriet avseende privat investerare, en metod som består i att jämföra projektets interna avkastningsgrad med den lägsta avkastningsgrad som en privat investerare skulle kräva. Rätten förklarar vidare att den metod som kommissionen tillämpade i det ifrågasatta beslutet inte i sig kan ifrågasättas (punkt 99 i motiveringen). Efter att ha avvisat Alitalias kritik angående de uppgifter på vilka kommissionen och dess konsulter grundade sitt fastställande av den lägsta avkastningsgraden (punkterna 115 och 123 i domen) anser rätten att kommissionen i sitt beslut från 1997
- gav en bristfällig motivering ”i den mån det fastställs att samma lägsta avkastningsgrad skall tillämpas på IRI:s investering som den som tillämpades” i kommissionens beslut 96/278/EG⁽³⁾ (nedan kallat Iberiabeslutet) (punkt 137 i domen),
 - gjorde en uppenbart oriktig bedömning ”då den på grundval av de i det ifrågasatta beslutet angivna skälen ansåg att insolvenskostnader hänförliga till det av Cofiri beviljade lånet inte skulle tas med i beräkningen av den interna avkastningsgraden” (punkt 150 i domen),
 - gjorde en uppenbart oriktig bedömning ”genom att anse att ändringarna som gjordes i juni 1997 i omstruktureringsplanen – som enligt kommissionen ytterligare minskade planens inneboende risker och ökade företagets lönsamhet – inte hade någon betydelse för beräkningen av den lägsta och den interna avkastningsgraden och följaktligen för bedömningen av huruvida IRI:s investering uppfyllde kriteriet avseende privat investerare” (punkt 169 i domen).
- (5) Vad beträffar, för det första, den bristfälliga motivering som avses i punkt 137 i domen erinrar rätten närmare bestämt om de beräkningsgrunder som kommissionen tillämpat vid fastställandet av en lägsta avkastningsgrad på 30 % i Iberiabeslutet och understryker att ”det var uppenbart att Iberiabeslutet var ett tillämpligt prejudikat vid beräkningen av den lägsta avkastningsgraden i förevarande mål” (punkt 130 i domen) eftersom detta vid den tidpunkt då beslutet från 1997 fattades var det enda beslut i vilket kommissionen redan hade gjort en jämförelse mellan den interna avkastningsgraden och den lägsta avkastningsgraden för att pröva huruvida en investering i ett flygbolag uppfyllde kriteriet avseende privat investerare. Under dessa omständigheter anser rätten dessutom att kommissionen var skyldig att i beslutet från 1997 bemöta Alitalias argument i denna fråga. Alitalia hävdade under hela det administrativa förfarandet att dess situation inte var jämförbar med Iberias situation såsom den beskrivits i Iberiabeslutet och att det följaktligen inte heller var möjligt att tillämpa den höga lägsta avkastningsgraden i det beslutet på Alitalia. Rätten gör därefter en detaljerad prövning av vissa omständigheter som var kännetecknande för Alitalias situation. Omständigheter som kommissionen beaktar i beslutet från 1997 och som Alitalia särskilt betonat för att särskilja dess situation från den situation som förelåg beträffande bolaget Iberia. Av detta drar rätten slutsatsen att ”kommissionen förklarade nämligen inte (...) varför den ansåg att det var nödvändigt att på IRI:s investering tillämpa samma lägsta avkastningsgrad på 30 % som i Iberiabeslutet. Kommissionen underlät att lämna en sådan förklaring trots att det i det ifrågasatta beslutet gjordes konstateranden som bland annat tydde på att flera av de riskfaktorer som föranledde kommissionen att i Iberiabeslutet fastställa den lägsta avkastningsgraden till en nivå som var ’mycket hög och som klart översteg marknadsmässiga nivåer på avkastning’ inte förelåg eller förelåg i en mindre utsträckning i Alitalia-ärendet (...)” (punkt 136 i domen).
- (6) De riskfaktorer som rätten hänvisar till i ovanstående citat avser följande aspekter:
- Anpassningsprogrammet hade endast delvis genomförts och personal-nedskärningarna var försenade.
 - Svårigheter av social natur, vilka försämrade kundernas uppfattning av företaget och möjligheterna att verkligen genomföra de förväntade produktivitetsvinster.

⁽³⁾ EGT L 104, 27.4.1996, s. 25.

- Den låga produktivitetsnivån och nödvändigheten att i samförstånd med arbetsmarknadens parter utarbeta en ny kostnadsminskningsplan.
 - Ovisshet avseende valet av framtida externa partners.
 - Osäkerhet vad gäller effekterna av liberaliseringen av sektorn för luftfart och markservice på företagets lönsamhet på lång sikt.
- (7) Vad beträffar, för det andra, den uppenbart oriktiga bedömning som konstateras i punkt 150 i domen, erinrar rätten efter att ha citerat den del i beslutet från 1997 som är hänförliga till insolvenskostnader för det första om att det "är ostridigt mellan parterna att den största delen av kapitaltillskottet om 1 000 miljarder lire som gjordes år 1996 användes till att betala tillbaka ungefär 900 miljarder lire av lånet från IRI. Vidare är det ostridigt att denna transaktion kan betraktas som en konversion av lån till kapital" (punkt 145 i domen). Förstainstansrätten konstaterar att denna konversion till fullo överensstämmer med ett av syftena i sökandens omstruktureringsplan, vilket var att minska nyckeltalet "skuldsättning på eget kapital". Förstainstansrätten avvisar därefter kommissionens argument att konversionen av lån till kapital endast ger en kortsiktig fördel och argumentet att de av Cofiri beviljade stöden är av sådan art att de kan utgöra statligt stöd. Vad beträffar detta andra argument preciserar förstainstansrätten att detta skäl inte anges i beslutet från 1997 och att det inte heller stöds av de uppgifter som tillhandahållits av kommissionens konsult. Förstainstansrätten understryker slutligen att kommissionens resonemang beträffande insolvenskostnaderna är ett cirkelresonemang. När den skall pröva om en privat investerare skulle kunna bringas att göra en investering på 2 750 miljarder lire i Alitalias kapital grundar kommissionen nämligen sin förklaring på förutsättningen att en privat investerare inte skulle göra investeringen i fråga (punkt 149 i domen).
- (8) Vad beträffar, för det tredje, den uppenbart oriktiga bedömning som fastslås i punkt 169 i domen, inleder rätten sitt resonemang med att påpeka att "kommissionen (...) inte räknade om den lägsta och den interna avkastningsgraden på grundval av den sista versionen av (Alitalias) omstruktureringsplan" (punkt 162) och avvisar således kommissionens argument, som hänför sig till händelser som inträffade efter antagandet av beslutet från 1997. Rätten erinrar sedan om att den metod som kommissionen tillämpat för att bedöma huruvida IRI:s investering uppfyllde kriteriet avseende privat investerare består i att jämföra den interna avkastningsgraden med investeringens lägsta avkastningsgrad och framhåller att de senaste förbättringarna i omstruktureringsplanen, som gjordes i juni 1997, förefaller "vara av sådan beskaffenhet att den interna avkastningsgraden höjs (ökad lönsamhet) och att den lägsta avkastningsgraden sänks (minskade risker)" (punkt 167). Rätten konstaterar att kommissionen borde ha "räknat om den lägsta och den interna avkastningsgraden på grundval av den sista versionen av omstruktureringsplanen för att på ett korrekt sätt kunna bedöma huruvida IRI:s investering uppfyllde kriteriet avseende privat investerare" (punkt 168 i domen).
- (9) Det skall även understrykas att rätten avvisade Alitalias argument att beräkningen av den interna avkastningsgraden var felaktig på grund av att kommissionen tvingade Alitalia att stå för kostnaderna för förtidspensioneringen av 700 av dess anställda. Rätten påpekar att den rättsliga bedömningen och själva beslutet i beslutet från 1997 inte innehåller någonting alls om Alitalias beslut att stå för dessa kostnader, eftersom kommissionen beaktar detta endast i den del i det ifrågasatta beslutet där bakgrunden redovisas. Förstainstansrätten anser att åtagandet blev oåterkalleligt genom öppnandet av ett spärrat konto för förtidspensioneringarna i juli 1997, varför kommissionen skulle "kontrollera huruvida investeringen uppfyllde kriteriet avseende privat investerare med beaktande av denna nya omständighet" (punkt 154 i domen).
- (10) För att till fullo kunna uppfylla de krav som rättens dom gav upphov till har kommissionen anlitat en oberoende konsult, företaget Ernst & Young, som den tidigare anlitat i fallet Alitalia under åren 1996 och 1997, och vars kvalitativa bidrag aldrig ifrågasatts av rätten. Konsultens uppdrag har främst bestått i att förse kommissionen med de upplysningar som krävs för att den i detta ärende skall kunna göra en ny tillämpning av principen om investerare som verkar på normala marknadsvillkor, särskilt en beräkning av den interna avkastningsgraden för kapitaltillskottet och en bedömning av den lägsta avkastningsgrad som en privat investerare skulle kräva, med hänsyn till motiveringen i ovannämnda dom från förstainstansrätten. Att vända sig till Ernst & Young för att slutföra

detta arbete var ett beslut som föll sig naturligt för kommissionen eftersom det var det enda konsultföretag som hade kapacitet att på kort tid erbjuda den hjälp som behövdes. Företaget hade kännedom om Alitalias situation under 1996 och 1997 och var dessutom förtroget med komplexiteten hos de för ändamålet nödvändiga teknikerna och finansiella bedömningarna. Konsulten överlämnade sin rapport den 1 juni 2001. Det skall understrykas att den hjälp som den utnämnda konsulten tillhandahåller kommissionen uteslutande är av teknisk natur och att konsulten naturligtvis inte på något sätt kan träda i kommissionens ställe och utöva dess befogenhet att bedöma huruvida en åtgärd utgör statligt stöd på grundval av de faktiska omständigheter som den har kännedom om.

RÄTTSLIG BEDÖMNING

- (11) Enligt artikel 233 i EG-fördraget skall den eller de "institutioner vars rättsakt har förklarats ogiltig eller vars underlåtenhet att agera har förklarats strida mot detta fördrag (...) vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen".
- (12) Denna bestämmelse har av domstolen klargjorts på följande sätt: "För att iakttas domen och ge den full verkställighet är en institution vars rättsakt har förklarats ogiltig av domstolen skyldig att följa inte bara domslutet utan även de skäl som har motiverat denna och som utgör dess nödvändiga grund, såtillvida att de är nödvändiga för att fastställa den exakta innebörden av domslutet. Det är nämligen dessa skäl som å ena sidan exakt fastställer vilken bestämmelse som anses lagstridig och å andra sidan förklarar de exakta orsakerna till den lagstridighet som konstateras i domslutet och som den berörda institutionen måste beakta när den ersätter den ogiltigförklarade rättsakten" ⁽⁴⁾. Domstolen har dessutom betonat att det åligger den institution vars rättsakt ogiltigförklarats att avgöra vilka åtgärder som är nödvändiga för att följa en dom om ogiltigförklaring ⁽⁵⁾.
- (13) För att i detta fall beakta rättens dom i vederbörlig ordning är kommissionen skyldig att fatta ett nytt beslut, som omfattar en motivering av den punkt där rätten konstaterade en bristfällig motivering och korrigerar de två uppenbart oriktiga bedömningarna som rätten konstaterat.
- (14) Vad beträffar det förfarande som skall följas före beslutet, innehåller artikel 233 inga föreskrifter som ålägger kommissionen att på nytt inleda det förfarande som ledde till beslutet från 1997 och upprepa förfarandet i dess helhet innan ett nytt beslut får fattas. Det är i detta sammanhang lämpligt att skilja mellan den bristfälliga motiveringen – som utgör ett formellt fel – och de två uppenbart oriktiga bedömningarna, som i stället utgör materiella fel. Vad beträffar den bristfälliga motiveringen får enligt fast rättspraxis den institution som utfärdat rättsakten, om den ogiltigförklarade rättsakten grundas på ett formellt fel eller felaktigt förfarande, upprepa förfarandet från och med det skede då felet begicks ⁽⁶⁾. Till exempel fattade kommissionen sitt beslut av den 22 juli 1998 om kapitalökningen som anmälts av Air France utan att på nytt inleda förfarandet ⁽⁷⁾. Vad beträffar de två uppenbart oriktiga bedömningarna anser kommissionen att det inte är nödvändigt att på nytt inleda förfarandet. Skälen härför är två: för det första skall detta beslut grundas på de sakomständigheter som förelåg då beslutet från 1997 ⁽⁸⁾ fattades och för det andra gäller de två felaktigheter som rätten konstaterat enbart bedömningen av omständigheter mot vilkas existens inga invändningar har rests. Dessutom anger rätten i sin dom mycket tydligt vilka korrigeringar kommissionen skall göra

⁽⁴⁾ Dom av den 26 april 1988 i de förenade målen 97/86, 193/86, 99/86 och 215/86, Astéris AE m.fl. och Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission, Rec. 1988, s. 2181, punkt 27 i domskälen och punkt 3 i sammanfattningen.

⁽⁵⁾ Domstolens dom (andra avdelningen) i mål 76/79, av den 5 mars 1980, Karl Könecke Fleischwarenfabrik GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission, Rec. 1980, s. 665, punkterna 13, 14 och 15 i domskälen.

⁽⁶⁾ Domstolens dom (femte avdelningen) i mål C-331/88 av den 13 november 1990, The Queen mot Minister of Agriculture, Fisheries and Food och Secretary of State for Health, ex parte: Fedesa m.fl., Rec. 1990, s. I-4023, och förstainstansrättens dom (tredje avdelningen) i mål T-26/89 av den 17 oktober 1991, Henri de Compte mot Europaparlamentet, Rec. 1991, s. II-781, punkt 70.

⁽⁷⁾ EGT L 63, 12.3.1999, s. 66.

⁽⁸⁾ Se förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, British Airways m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. II-2405.

avseende ovannämnda två punkter, vilka för övrigt tydligt identifierats av rätten. Kommissionen har i detta avseende all nödvändig information om sakomständigheterna och den finansiella tekniken beträffande de två punkterna i fråga för att uppfylla domstolens krav och anser inte att det tjänar något till att uppmana medlemsstaterna eller de berörda parterna att lämna in sina synpunkter. Det skall dessutom erinras om att medlemsstaterna och de andra berörda parterna redan har haft tillfälle att ge uttryck för sina synpunkter under det administrativa förfarande som föregick beslutet från 1997 och att deras processuella rättigheter följaktligen har respekterats. Under dessa omständigheter förfogar kommissionen över alla uppgifter som krävs för att fatta ett nytt beslut utan att det är nödvändigt att på nytt inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 i fördraget.

Om kriteriet avseende investerare som verkar på normala marknadsekonomiska villkor

- (15) Inledningsvis vill kommissionen påminna om att den mot bakgrund av att den inre marknaden för flygtransporter öppnades för konkurrens har offentliggjort ett meddelande om riktlinjer för tillämpning av artiklarna 92 och 93 i fördraget och artikel 61 i EES-avtalet på statligt stöd inom luftfartssektorn⁽⁹⁾. Den tillämpning som kommissionen avser göra av principen om investerare som verkar på normala marknadsmässiga villkor klagörs i detalj i punkterna 27–31 i meddelandet. Denna princip eller detta kriterium utgör ett test som, tillämpat på en viss åtgärd, gör det möjligt att fastställa om stödmottagaren erhåller en förmån genom åtgärden och alltså kan betraktas som "gynnad" enligt artikel 87.1 i fördraget. Testet är grundat på den objektiva definition av ett statligt stöd som görs i fördraget, och kommissionens tillämpning av detta kriterium är obligatorisk och inte skönsmässig – till skillnad från den bedömning som kommissionen skall göra av ett stöds förenlighet med artikel 87.3 i fördraget. Den marknadsekonomiska investerarprincipen har för övrigt tillämpats systematiskt av kommissionen i dess bedömningar av omstruktureringsstöd som utbetalats till flygbolagen Sabena 1991⁽¹⁰⁾, Iberia 1992⁽¹¹⁾, AerLingus 1993⁽¹²⁾, TAP⁽¹³⁾, Air France⁽¹⁴⁾ och Olympic Airways⁽¹⁵⁾ 1994. I alla dessa fall gjorde de berörda medlemsstaterna inga seriösa invändningar mot att statligt stöd förelåg. När kommissionen prövade kapitaltillskottet till förmån för bolaget Iberia år 1996 använde den sig, fortfarande inom ramen för tillämpningen av den marknadsekonomi ska investerarprincipen, av en sofistikerad metod för finansiell analys där den lägsta avkastningsgrad (hurdle rate) som en investerare som handlar enligt affärsmässiga principer skulle kräva av sin investering är särskilt viktig. Detta är den analysmetod som kommissionen har tillämpat även på det kapitaltillskott på 2 750 miljarder lire som Alitalia mottagit och som var föremål för det numera ogiltigförklarade beslutet från 1997.
- (16) De skäl som ligger till grund för ogiltigförklaringen av beslutet från 1997 kan till fullo hänföras till en felaktig tillämpning av kriteriet avseende privat investerare. Det är följaktligen nödvändigt att ånyo tillämpa detta kriterium utan att upprepa de fel som ligger till grund för förstainstansrättens dom om ogiltigförklaring.
- (17) Det skall inledningsvis erinras om att rätten avlog Alitalias argument att omständigheten att privata investerare deltog i kapitalrekonstruktionen i sig utvisar att denna transaktion uppfyller kriteriet avseende privat investerare (punkt 92 i domen). Eftersom ett faktiskt deltagande från privata investerare i transaktionen saknas, måste kommissionen följaktligen använda sig av en teoretisk analys. Rätten har i detta avseende bekräftat giltigheten hos den metod som kommissionen tillämpade. Metoden består i en jämförelse mellan IRI:s investeringsbelopp med värdet på de kassaflöden som detta förväntas generera i framtiden, ett värde som aktualiseras genom den lägsta avkastningsgrad (hurdle rate) som en privat investerare skulle kräva (punkterna 99 och 100 i domen). Denna metod är likvärdig med att man jämför transaktionens interna avkastningsgrad med den lägsta avkastningsgrad som en privat investerare skulle kräva. Den nya analys som kommissionen är skyldig att göra gäller därför endast fastställandet av transaktionens interna avkastningsgrad och den lägsta avkastningsgrad som en privat investerare skulle kräva.

⁽⁹⁾ EGT C 350, 10.12.1994, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens beslut av den 24 juli 1991. EGT L 300, 31.10.1991, s. 48.

⁽¹¹⁾ Kommissionens beslut av den 22 juli 1992. Ej offentliggjort.

⁽¹²⁾ Kommissionens beslut av den 21 december 1993. EGT L 54, 25.2.1994, s. 30.

⁽¹³⁾ Kommissionens beslut av den 6 juli 1994. EGT L 279, 28.10.1994, s. 29.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens beslut av den 27 juli 1994. EGT L 254, 30.9.1994, s. 73.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens beslut av den 7 oktober 1994. EGT L 273, 25.10.1994, s. 22.

- (18) För att korrigera den uppenbart felaktiga bedömningen, vilken ogillats av förstainstansrätten genom ogiltigförklaringen av beslutet från 1997, måste kommissionen i sin analys ta vederbörlig hänsyn till de sista ändringarna som gjordes i juni 1997 i Alitalias omstruktureringsplan. Efter påtryckningar från de italienska myndigheterna, som begärde att kommissionen skulle fatta ett beslut före utgången av juli månad 1997 (och som dessutom vidkändes att det fanns delar som utgjorde statligt stöd), ansåg kommissionen att det inför antagandet av beslutet 1997 i praktiken inte var nödvändigt att räkna om den interna och den lägsta avkastningsgraden med beaktande av de senaste ändringarna som hade gjorts i omstruktureringsplanen. Det är också sant att de här sista ändringarna inte hade någon avgörande betydelse jämfört med de ändringar i omstruktureringsplanen som gjordes i februari 1997, till vilka vederbörlig hänsyn däremot tagits.
- (19) För det första är det vad beträffar den interna avkastningsgraden lämpligt att påminna om att den interna avkastningsgraden för en finansiell transaktion utgör det aktualiserade tal som likställer det monetära värdet på investeringen med värdet på den avkastning som investeringen kommer att ge. I det här aktuella fallet består de framtida avkastningar som skall beaktas av de förväntade avkastningarna före slutet av år 2000, det år då omstruktureringsplanen skall vara slutförd. Företaget förfogar dessutom över giltiga finansiella prognoser fram till det datumet, vilket å ena sidan är tillräckligt avlägset i tid för att kapitaltillskottet i sig skall kunna ge full effekt inom ramen för omstruktureringen och å andra sidan tillräckligt nära i tid för att minska den inneboende osäkerheten angående prognosernas tillförlitlighet. Den avkastning som Alitalia skapat består huvudsakligen av företagets värdeökning fram till år 2000 och de utdelningar som Alitalia betalat till IRI före år 2000.
- (20) Dessutom skall, som rätten förklarar i nämnda dom av den 12 december 2000, beräkningen av den interna avkastningsgraden omfatta de insolvenskostnader som IRI tvingas bära om Alitalia skulle träda i likvidation och som huvudsakligen härrör från förlusten av de kortfristiga lån som Alitalia före juni 1996 beviljades av finansbolaget Cofiri, ett dotterbolag till IRI. Det är lämpligt att ta med dessa kostnader i detta ärende, eftersom kommissionen inte har visat att beviljandet av lånen i fråga inte i sig utgjorde statligt stöd. För IRI utgör en utebliven återbetalning av dessa kortfristiga lån, om Alitalias verksamhet läggs ned, en kassaflödesförlust. De sammanlagda insolvenskostnaderna överstiger dock inte 1 000 miljarder lire, som de italienska myndigheterna gör gällande i sina skrivelser till kommissionen av den 29 juli 1996 och den 9 september 1996, utan kan uppskattas till omkring 750 miljarder lire. Faktum är att det av den rapport som konsulten överlämnade den 18 juli 1997 framgår att de italienska myndigheterna i det angivna beloppet överskattar risken för förluster på intäkterna på kort sikt, medan de tvärtom underskattar marknadsvärdet på Alitalias flotta, övervärderar avvecklingskostnaderna och inte tar hänsyn till de förskott som Alitalia redan gjort för att köpa in ny utrustning. Siffran 750 miljarder lire för de sammanlagda insolvenskostnaderna har dessutom godtagits av Alitalia i det svaromål av den 29 mars 1997 som ingivits vid rätten under den förberedande fasen av mål T-296/97.
- (21) Alitalias värdeökning fram till 2000 jämfört med 1997, då det kapitaltillskott som är föremål för detta beslut gjordes, motsvarar i praktiken värdet på IRI:s kapitalandelar i företaget år 2000, eftersom Alitalias värde 1997 enligt kommissionens konsulter och företaget är lika med noll. Det föreligger dessutom en osäkerhet avseende IRI:s kapitalandel i Alitalia fram till år 2000 och under det året, eftersom det 1997 saknas uppgifter om vilka skatteregler som är tillämpliga på överföringen av aktier i Alitalia till de anställda vid den tidpunkt då denna överföring genomförs. IRI:s kapitalandel i Alitalia år 2000 är alltså 79 % eller 86 % beroende på vilka skatteregler som kommer att tillämpas. Värdet på IRI:s kapitalandelar i Alitalia och storleken på de inkasserade utdelningarna varierar naturligtvis beroende på dessa två procenttal. Det råder däremot ingen osäkerhet om Alitalias åtagande att stå för utgifterna för förtidspensioneringar, eftersom rätten inte har gjort någon invändning mot kommissionens argument, som beaktar detta åtagande (punkt 153 i domen). Alitalias åtagande att stå för dessa utgifter blev oåterkalleligt i juli 1997, varför denna omständighet skall beaktas i den beräkning som skall göras (punkterna 154 och 156 i domen).

- (22) För att fastställa Alitalias värde i slutet av 2000 och sedan med utgångspunkt från det värdet fastställa värdet på IRI:s andel i företaget vid den tidpunkten, har kommissionen tillämpat en metod som kan jämföras med den som tillämpades i fallet Iberia ⁽¹⁶⁾. Denna metod består i att multiplicera Alitalias uppskattade kassaflöde under ett genomsnittligt år efter år 2000 med en uppräkningskoefficient som tar hänsyn till det sammanlagda framtida kassaflödet. Genom att minska det sålunda fastställda värdet av tillgångarna med summan av skulder år 2000 får man fram det egna kapitalets värde vid denna tidpunkt. Den multiplikationskoefficient som tillämpas på avkastningen ett genomsnittligt år är en funktion både av kassaflödets genomsnittliga ökning för alla år efter år 2000 och det uppräkningsstal som valts för år 2000. Detta tal är inget annat än det vägda medelvärdet av kapitalkostnaden för Alitalia vid den tidpunkten, vilken uppgår till 9,53 %, det vägda medelvärdet av den uppskattade kostnaden för företagens skulder (7,2 %) och kostnaden för eget kapital (14 %), som uppskattas med hjälp av Capital Asset Pricing Model (CAPM). Här är det nödvändigt att understryka det faktum att det vägda medelvärdet av kapitalkostnaden enligt denna definition inte på annat sätt tar hänsyn till Alitalias särskilda risk. Vad beträffar kassaflödets genomsnittliga årliga ökning i bolaget efter år 2000, verkar det rimligt att fastställa den till 4,5 % i löpande priser. Detta värde har fastställts med utgångspunkt från ekonomins tillväxttakt på lång sikt, multiplikatorn för detta specifika tal inom flygtransportsektorn, den förväntade utvecklingen av intäkterna per enhet och inflationstakten. Resultatet blir att värdet av IRI:s andel i Alitalia i december 2000 uppgår till 4 206 respektive 4 330 miljarder lire beroende på vilken skattelagstiftning som kommer att tillämpas.
- (23) På grundval av dessa uppgifter blir den interna avkastningsgraden på de 2 750 miljarder lire som IRI under 1997 investerat i Alitalia 25,2 % eller 26,1 % beroende på de två skattealternativ som nämns ovan.
- (24) För det andra, vad beträffar fastställandet av den lägsta avkastningsgrad (hurdle rate) som en investerare som handlar med utgångspunkt från marknadsreglerna skulle kräva för att vidta en sådan finansiell transaktion (kapitaltillskott), skall det inledningsvis understrykas att ett sådant beslut – hur mycket det än kan beakta objektiva fakta – aldrig grundas på en exakt matematisk kalkyl, utan är frukten av en bedömning som grundas på erfarenhet. Trots detta är det dock möjligt att göra en uppskattning av den lägsta avkastningsgraden (hurdle rate) med en viss exakthet, eftersom finansiella organ och stora investerare i en viss situation går empiriskt till väga och i allmänhet alla kommer till liknande slutsatser.
- (25) I detta fall anser kommissionen, på grundval av de uppgifter den har och särskilt konsultens rapport, att den lägsta avkastningsgraden är nästan 30 % med hänsyn till storleken på beloppet i fråga och framför allt med hänsyn till de risker som är förenade med själva transaktionen. Denna avkastningsgrad – motsvarande minst 30 % – tar nämligen hänsyn till risken att omstruktureringsplanen inte fortskrider som förväntat och att den effektiva avkastningen av investeringen när allt kommer omkring blir mycket lägre. Avkastningsgraden kan för övrigt bli högre än kostnaden för eget kapital bara om det senare talet inte beaktar alla risker för företaget. Detta innebär att trots de förbättringar som har gjorts efter de ändringar som gjordes i omstruktureringsplanen i februari och juni 1997 och som meddelades kommissionen den 26 juni 1997 är Alitalia ett företag vars särskilda risk förblir mycket hög. Det skall i detta sammanhang erinras om följande:

— Marginalerna inom flygtransportsektorn i allmänhet är traditionellt begränsade och vinster och förluster fluktuerar starkt.

⁽¹⁶⁾ Iberiabelutet (se fotnot 3), punkt VII.

- Sedan slutet av 1980-talet har Alitalia, trots den förbättring av konjunkturen som inleddes 1994, aldrig uppvisat tydligt positiva resultat. Bolagets resultat uppgick tvärtom till - 24 miljarder lire under 1996, det första räkenskapsåret som omstruktureringsplanen tillämpades, i motsats till det förväntade positiva resultatet på 70 miljarder. Det är sant att Alitalia genom en skrivelse av den 15 april 1997 till kommissionen tillhandahöll en uppskattning av dess resultat för det första kvartalet 1997 av vilken det framgår att företagets återhämtningsprocess är stabilare än vad man förutsett i omstruktureringsplanen. Det skall dock påpekas att dessa resultat är grundade på provisoriska uppgifter som inte granskats och att ett enda kvartal är en alltför kort tidsperiod för att ge underlag för några slutsatser av betydelse.
 - Bolaget befinner sig i en ytterst svår och osäker finansiell situation. Det var bara genom kapitaltillskottet på 1 000 miljarder lire i juni 1996 som det kunde undgå konkurs, eftersom de egna tillgångarna i början av 1996 hade reducerats till praktiskt taget ingenting medan skuldsättningen hade nått höga nivåer. Med hänsyn till bolagets storlek och den planerade investeringens omfattning är en så obalanserad finansiell situation en faktor som i sig kan avskräcka en investerare som bedriver sin verksamhet enligt marknadsekonomins regler.
- (26) Dessutom finns det andra riskfaktorer som bidrar till en stor osäkerhet angående omstruktureringsplanens korrekta genomförande, företagets lönsamhet på lång sikt och de finansiella prognoserna för 2000 på vilka beräkningen av kapitaltillskottets avkastningsgrad är baserad. Dessa ytterligare riskfaktorer är de följande:
- Omstruktureringsplanen är grundad på optimistiska hypoteser vad gäller såväl i produktivitetens utveckling som driftskostnader, beläggningsfaktorer och bolagets intäkter per enhet.
 - Bolagets nylansering är i huvudsak grundad på att Malpensa-knutpunkten tas i bruk från och med 1998. Konkurrensen kan dock också dra fördel av utvecklingen av flygplatsen i Malpensa eftersom antalet tillgängliga ankomst- och avgångstider i Malpensa kommer att vara mycket högre än vid flygplatsen i Linate, som för i närvarande är mycket överbelastad. Det skall vidare påpekas att flygplatsen i Malpensa är belägen 55 kilometer från Milanos centrum och att ingen annan europeisk flygplatsinfrastruktur är belägen på ett sådant avstånd från det centrum som det betjänar. I själva verket är den nya infrastrukturens exakta potential delvis okänd, liksom de exakta möjligheterna och formerna för hur knutpunkten kommer att tas i bruk.
 - Italiens inhemska marknad, som utgör Alitalias främsta marknad, avreglerades i själva verket först i slutet av 1999 och det råder fortfarande stor osäkerhet kring hur Alitalia - som fram till dess hade en monopolställning - kommer att klara av att bemöta konkurrensen. Det skall i detta sammanhang understrykas att driftunderskott som noterades 1996 kan hänföras till en kraftig minskning av bolagets intäkter per enhet.
 - Driftskostnaderna per enhet är fortfarande högre för Alitalia än för dess viktigaste europeiska konkurrenter, vilket framför allt beror på personalkostnaderna, som är alltför höga i relation till intäkterna per enhet, vilka däremot är lika låga som hos ovannämnda konkurrenter.
 - Bolaget drabbades av allvarlig social oro 1995 och 1996, innan omstruktureringsplanen antogs. Ovisshet vilar även över personalens inställning i fråga om de kompletterande åtgärder för att sänka kostnaderna och förbättra produktiviteten som kan komma att läggas fram under kommande år. Den förändrade företagskulturen, det vill säga övergången från offentligt företag med monopolställning till bolag utan offentligt skydd som skall bedriva sin verksamhet på marknadsekonomiska villkor, kan bli svår att styra.

- (27) De sista ändringarna som de italienska myndigheterna i juni 1997 gjorde i omstruktureringsplanen, och som officiellt överlämnades till kommissionen den 26 juni 1997, är inte i stånd att vederlägga beräkningen av den lägsta årliga avkastningen (hurdle rate). Förutom de italienska myndigheternas beslut att låta Alitalia stå för kostnaden för personalens förtidspensioneringar, omfattar dessa ändringar en accelererad minskning av företagets kostnader genom en snabbare överföring av personal från Alitalia till Alitalia Team, en sänkning av det sammanlagda beloppet på kapitaltillskottet från 2 800 till 2 750 miljarder lire och en överlåtelse av Alitalias andelar i det ungerska bolaget Malev liksom av dess andelar i sex regionala italienska flygplatser. Dessa ändringar minskar visserligen transaktionens inneboende risker och ökar kapitaltillskottets lönsamhet, men de är ändå marginella och mycket mindre verkningsfulla än de första ändringarna som de italienska myndigheterna gjorde i omstruktureringsplanen i februari 1997. Faktum är att ändringarna i juni 1997 endast har ett begränsat inflytande på de viktigaste resultaten av planen och aktieägarnas förväntade utdelningar. På grundval av de aktualiserade finansiella prognoser som beaktar de här sista ändringarna kan deras effekter sammanfattas som följer:

	1997	1998	1999	2000
Rörelseresultat	—	+ 8,9 %	+ 3,4 %	+ 2,5 %
Driftsresultat (1)	+ 34,2 % (2)	- 1 %	+ 1 %	+ 1,8 %
Nettoresultat	+ 6,7 %	- 1 %	+ 1,4 %	+ 1,9 %
Utdelningar	+ 6,3 %	- 1 %	+ 1,2 %	+ 1,9 %

(1) Resultat före skatter och extraordinära intäkter och kostnader.

(2) Underskottet på 38 miljarder lire övergår till endast 25 miljarder lire, med en förbättring på 34,5 %.

- (28) Det skall här tilläggas att inte ens Alitalias skuldsättning och gearing (nyckeltalet skuldsättning på eget kapital) 2000 genomgår någon större förändring. Ändå är det just dessa uppgifter som från en investerares synpunkt får avgörande betydelse för att uppskatta de risker som denne skulle ta genom transaktionen. De ändringar som gjordes i omstruktureringsplanen i juni 1997 får alltså praktiskt taget ingen inverkan på den bedömning som en investerare som vägleds enbart av affärsmässiga kriterier, eftersom de inneboende riskerna hos transaktionerna som beskrivits ovan kvarstår.
- (29) De ändringar som de italienska myndigheterna gjorde i planen i juni 1997 och särskilt i februari 1997 innebär tvärtom att man – som kommissionen gör i punkt VIII i beslutet från 1997 – kan dra slutsatsen att omstruktureringsplanen nu uppfyller kraven för att Alitalia inom rimlig tid kan bli ett bärkraftigt företag i den ekonomiska miljö det skall verka i, särskilt med hänsyn till att planen såsom den ändrats bygger på en försiktigare tillväxtprognos än den som först meddelades kommissionen den 29 juli 1996. Det är i detta sammanhang lämpligt att påpeka att frågan om företagets ekonomiska och finansiella lönsamhet på lång sikt skiljer sig från frågan om den lönsamhet som en investerare förväntar sig.

- (30) Den årliga avkastningsgrad på 30 % som fastställdes i Alitalias fall är identisk med den som kommissionen fastställde i Iberiabeslutet, vilket – som rätten mycket riktigt noterar – är avsett att utgöra ett prejudikat. Kommissionen anser i detta avseende att de risker som är förknippade med det kapitaltillskott som Alitalia mottog i juli 1997 är minst lika höga som de risker som är förknippade med det kapitaltillskott som Iberia mottog i januari 1996. Även om Alitalias och Iberias specifika situationer inte är exakt likadana uppvisar de två företagen liknande drag: de har jämförbara dimensioner med en omsättning som 1995 uppgick till 4 miljarder euro, de bedriver sin verksamhet inom samma ekonomiska sektor och på ett gemenskapsområde som håller på att avregleras, de har en inhemsk marknad som geografiskt inte är central i Europa och de har systematiskt gått med förlust under åren före kapitaltillskottet. När kapitaltillskottet ställdes till deras förfogande befann sig dessutom både Iberia och Alitalia i en ytterst svår finansiell situation, som kännetecknades av en stor skuldsättning och praktiskt taget obefintliga egna tillgångar. Kapitaltillskottet i fråga uppgår dock till mycket olika belopp i de två fallen, eftersom det är motsvarande 1,42 miljarder euro i Alitalias fall och 0,522 miljarder euro i Iberias fall. Denna omständighet ökar för investerarens vidkommande de risker som är förknippade med kapitalrekonstruktionen av Alitalia.
- (31) Om man går vidare med jämförelsen mellan de två till kommissionen anmälda omstruktureringsplanerna för Alitalia och Iberia, framgår det att Iberias produktivitet är lägre än Alitalias och att det spanska bolaget känner av den ovisshet som är förknippad med effekterna av avregleringen av marknaden för markservice i Spanien, det land där detta bolag har stora marknadsandelar. Markservicen utgör dock bara 13 % av bolaget Iberias omsättning och detta procenttal blir ännu lägre om man beaktar koncernen i dess helhet. Från en hypotetisk investerares synpunkt uppvägs dessutom de riskfaktorer som kännetecknar Iberias situation mycket av den dubbla osäkerhet som i Alitalias fall råder avseende villkoren för dess utveckling i Malpensa (en viktig del i planen) och effekterna av avregleringen av Italiens inhemska marknad för civil luftfart. Spaniens inhemska marknad för civil luftfart avreglerades nämligen flera år tidigare än den italienska inhemska marknaden och redan 1996 är det möjligt att uppskatta effekterna på Iberia, medan de effekter som avregleringen av den italienska inhemska marknaden får på Alitalia fortfarande är mycket osäkra 1997. Tilläggas skall att Iberia har en fördelaktig situation på marknaden för förbindelser mellan Europa och Latinamerika, medan Alitalia inte har någon motsvarande fördel. En annan aspekt som kan förena de två bolagen i en investerares ögon är den sociala situationen. En investerare skulle sannolikt kunna konstatera att arbetsmarknadens parter i båda fallen har åtagit sig att i viss utsträckning acceptera förbättringar av produktiviteten och en sänkning av produktionskostnaderna. Men denna tänkta investerare skulle framför allt beakta den sociala oro som har åtföljt de två flygbolagens verksamhet under åren före kapitaltillskottet och den nödvändiga förändringen av företagskulturen som båda bolagen stått inför, vilken handlat om att anpassa ett offentligt företag som länge haft en monopolsituation till de nya marknadsvillkoren. Det skall dessutom understrykas att det i bägge fallen fortfarande finns ovisshet avseende existensen av och formerna för insatserna från framtida externa partners, vilka fortfarande återstår att identifiera.
- (32) Det är slutligen lämpligt att understryka att en årlig avkastningsgrad på 30 %, hur hög den än kan tyckas, historiskt kan verifieras i efterhand inom sektorn för flygtransporter och i jämförelse med företag som har befunnit sig i liknande situationer som den Alitalia befann sig i under 1996 och 1997. Flera av de viktigaste amerikanska flygbolagen har till exempel tvingats genomgå stora svårigheter under den första hälften av 1990-talet för att sedan efter 1995 generera stora vinster och under samma tid vara med om en omfattande revalvering av bolaget. Det mest slående exemplet på detta är bolaget Continental Airlines, vilket under åren 1990 till 1993 var föremål för bestämmelserna i kapitel 11 i den amerikanska konkurslagen och i vilket Air Partners och Air Canada investerade 450 miljoner US-dollar i november 1992. Tack vare företagets framgångsrika omstruktureringsplaner, särskilt dess "Go Forward Plan", blev priset på bolagets aktier 15 gånger högre från

december 1994 till maj 1998, vilket gav investerarna en årlig avkastning som var mycket högre än 30 % under denna period. I november 1998 sålde Air Partners sin andel i Continental Airlines – som förvärvat för 55 miljoner dollar – till ett belopp av 430 miljoner dollar. Mellanskillnaden motsvarar för denna investering en årlig avkastning på över 40 % över en period på sex år och då har inte ens eventuella utdelningar räknats med.

- (33) Slutligen anser kommissionen att den lägsta årliga avkastning (hurdle rate) som en investerare som bedriver sin verksamhet enligt marknadslagarna kräver för att göra ett kapitaltillskott på 2 750 miljarder lire till förmån för Alitalia under dessa omständigheter är högre än den interna avkastningsgraden för denna transaktion, fastställd enligt ovan (skäl 23). Denna slutsats bekräftas för övrigt av det faktum att ingen privat investerare har accepterat att delta i denna transaktion.
- (34) Det skall vidare understrykas att merparten av kapitaltillskottet, dvs. 2 000 av de planerade 2 750 miljarderna, skulle utbetalas från och med sommaren 1997, då planens genomförande inleddes. Denna omständighet ökar transaktionens specifika risker eftersom en privat investerare i en jämförbar situation tvärtom skulle vara benägen att inledningsvis endast bevilja minsta nödvändiga belopp för att säkerställa företagets överlevnad och sedan betala resten allteftersom påtagliga och varaktiga tecken på återhämtning kan konstateras.

SLUTSATSER

- (35) Ovannämnda beaktande uppfyller det krav på motivering som förstainstansrätten ställt och bemöter de tre skäl för ogiltigförklaring som denna anfört. För det första har den uppenbart oriktiga bedömningen som konstaterats med avseende på att insolvenskostnaderna inte medräknats korrigerats, eftersom insolvenskostnaderna nu betraktas som positiva kassaflöden (jfr skäl 20). För det andra har den uppenbart oriktiga bedömningen, som konstaterats med avseende på att de senaste ändringarna i planen i juni 1997 inte tagits med i beräkningen av den interna och den lägsta avkastningsgraden, korrigerats eftersom dessa ändringar vederbörligen införts i den nya beräkning av den interna och den lägsta avkastningsgraden som kommissionen har gjort (se skälen 19–23 respektive 24–32). För det tredje uppfyller detta beslut kravet på att tillräckligt motivera den punkt där motiveringen i beslutet från 1997 var bristfällig – angående fastställandet av den lägsta avkastningsgraden – eftersom samtliga uppgifter som ledde till att kommissionen fastställde nivån på denna lägsta avkastningsgrad till 30 %, vilket är jämförbart med den som tillämpades i Iberiaärendet, har förklarats i detalj (se skälen 24–32). Denna motivering klargör dessutom – klart och tydligt – hur kommissionen resonerat, så att gemenskapsdomstolen ges möjlighet att utöva sin domrätt och de berörda parterna kan få kännedom om skälen till den bedömning som kommissionen gjort för att kunna göra sina rättigheter gällande.
- (36) För återstoden av skälen till detta beslut och särskilt med avseende på stödets förenlighet hänvisar kommissionen till motsvarande punkter i motiveringen i beslutet från 1997, vilka skall anses ingå i detta beslut utan att de nödvändigtvis återges i sin helhet.
- (37) Kommissionen konstaterar dessutom att ogiltigförklaringen av beslutet från 1997 innebär att dess beslut av den 3 juni 1998 avseende utbetalningen av den andra delbetalningen av omstrukturingsstödet till Alitalia saknar rättslig grund. Det är därför lämpligt att inte på nytt invända mot utbetalningen av delbetalningen i fråga. I detta avseende hänvisar kommissionen till motiveringen i den skrivelse som översändes till de italienska myndigheterna den 16 juni 1998⁽¹⁷⁾, vilken också skall anses ingå i detta beslut.

⁽¹⁷⁾ EGT C 290, 18.9.1998, s. 3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Italien har beviljat Alitalia Linee Aeree Italiane SpA i form av ett kapitaltillskott på sammanlagt 2 750 miljarder lire som skall utbetalas i tre delbelopp, för att säkerställa bolagets omstrukturering enligt den plan som meddelades kommissionen den 29 juli 1996 och ändrades den 26 juni 1997, är förenligt med den gemensamma marknaden och EES-avtalet i enlighet med artikel 87.3 c i EG-fördraget och artikel 61.3 c i EES-avtalet på villkor att de åtaganden och de villkor som avses i artiklarna 1, 2 och 3 i beslut 97/789/EG, vilka återges i del I i detta beslut, uppfylls.

Artikel 2

Kommissionen har inget att invända mot utbetalningen av det andra delbeloppet av kapitaltillskottet till bolaget Alitalia Linee Aeree Italiane SpA.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 oktober 2001

om avslutande av översynen av rådets förordning (EG) nr 1599/1999 rörande införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien

[delgivet med nr K(2001) 3041]

(2001/724/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 20 i denna,

efter samråd med Rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 1599/1999⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig utjämningsstull på import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm enligt KN-nummer ex 7223 00 19 med ursprung i Indien (nedan kallad den berörda produkten). Åtgärderna utformades som värdetullar på mellan 0 och 48,8 % för enskilda exportörer och en övrig tull på 48,8 %.

B. NUVARANDE FÖRFARANDE**1. Begäran om översyn**

- (2) Sedan slutgiltiga åtgärder införts mottog kommissionen en begäran från två indiska tillverkare i Bombay, Capico Trading Private Limited och Atlas Stainless Corporation Limited, om att inleda en påskyndad översyn av förordning (EG) nr 1599/1999 i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad grundförordningen). Företagen i fråga hävdade att de inte var närs-tående några andra indiska exportörer av den berörda produkten och att de inte hade exporterat den berörda produkten under den ursprungliga undersökningsperioden (1 april 1997–31 mars 1998). De har dessutom uppgivit att de började exportera den berörda produkten till gemenskapen efter undersökningsperiodens slut, eller avsåg att göra detta.

2. Inledande av en påskyndad översyn

- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som framlagts av de berörda indiska exporterande tillverkarna och fastslog att denna var tillräcklig för att motivera inledandet

av en översyn i enlighet med artikel 20 i grundförordningen. Efter samråd med Rådgivande kommittén och efter det att de berörda gemenskapstillverkarna givits tillfälle att yttra sig, inledde kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽³⁾ en påskyndad översyn av förordning (EG) nr 1599/1999 med avseende på de berörda företagen och inledde en undersökning.

3. Berörd produkt

- (4) Den produkt som omfattas av den nu aktuella översynen är samma produkt som omfattas av förordning (EG) nr 1599/1999.

4. Berörda parter

- (5) Kommissionen underrättade officiellt de berörda företagen och de indiska myndigheterna om att förfarandet inletts. Den gav dessutom andra direkt berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.

Kommissionen skickade ett frågeformulär till de berörda företagen och erhöll ett fullständigt svar inom den fastställda tidsfristen. Den inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändig för sin undersökning och gjorde kontrollbesök hos de berörda företagen.

5. Undersökningsperiod

- (6) Undersökningen av subventionering omfattade perioden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1999 (nedan kallad undersökningsperioden).

6. Metod

- (7) Vid den nu aktuella undersökningen tillämpades samma metod som i den ursprungliga undersökningen.

C. UNDERSÖKNINGENS RESULTAT

- (8) Kommissionen undersökte först de undersökta företagens ställning i enlighet med artikel 20 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 189, 22.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 61, 3.3.2000, s. 2.

1. Capico Trading Private Ltd

- (9) Den 20 juli 2000 meddelade Capico Trading Private Ltd kommissionen att företaget tog tillbaka sin begäran om översyn. Företaget motiverade detta med det förhållande som bekräftades vid undersökningen, nämligen att företaget inte exporterat den berörda produkten till gemenskapen och att dess avsikt att exportera till gemenskapen inte hade förverkligats. Kommissionen anser därför att översynen bör avslutas när det gäller Capico Trading Private Ltd.

2. Atlas Stainless Corporation

- (10) Atlas Stainless Corporation bildades vid tiden för införandet av de slutgiltiga åtgärderna och momsregistrerades ungefär samtidigt. Vid undersökningen framkom det att företaget självt inte tillverkade den berörda produkten. Det lät i stället ett företag med namnet Venus Wire Industries Ltd tillverka den i små kvantiteter. Enligt det avtal som slutits mellan de båda företagen bearbetar Venus Wire Industries Ltd mot ersättning råvaran till den berörda produkten. Detta avtal ingicks den 25 juli 1999, dvs. tre dagar efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna. Venus Wire Industries Ltd undersöktes vid den ursprungliga undersökningen och omfattas av en individuell utjämningstull på 35,4 %.
- (11) I avtalet mellan Venus Wire Industries Ltd och Atlas Stainless Corporation fastställs ett fast pris per kilogram av den färdiga produkten för bearbetning av råvaran till den berörda produkten. När det gäller betalning av punktskatt på varor som säljs på den inhemska marknaden är Venus Wire Industries Ltd i motsats till Atlas Stainless Corporation registrerat som tillverkare och kan kräva tillbaka en indirekt skatt, s.k. Modvat, för sina inköp av t.ex. råvaror. Det finns ett avtal mellan de båda företagen enligt vilket Venus Wire Industries Ltd kräver tillbaka Modvat på de råvaror som köpts på den inhemska marknaden för Atlas Stainless Corporations räkning. Grundaren av Atlas Stainless Corporation var dessutom tidigare styrelseordförande i Venus Wire Industries Ltd och ansvarade för tillverkningen i fabriken.
- (12) Dessutom exporterade Atlas Stainless Corporation endast en sändning på ungefär 1 500 kilogram till EU under undersökningsperioden. Det rörde sig om en provsändning till en importör i EU som uppgav att han endast hade beställt den berörda produkten för att pröva dess kvalitet. Importören var sedan tidigare kund till Venus Wire Industries Ltd.
- (13) På grundval av de omständigheter som kontrollerades vid undersökningen ansågs det att Atlas Stainless Corporation inte kan beviljas ställning som ny exportör eftersom företaget inte är exportör i den mening som avses i artikel 20 i grundförordningen. Även om Atlas Stainless Corporation var ägare till den produkt som exporterades till EG utgör dess enda exporttransaktion under undersökningsperioden inte äkta "export" i den mening som avses i artikel 20 i grundförordningen.

Dessutom ingick Atlas Stainless Corporation avtalet med Venus Wire Industries Ltd om bearbetning mot ersättning precis efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna och det faktum att detta avtal då ingicks av den f.d. styrelseordföranden för Venus Wire Industries Ltd gör att man kan ifrågasätta den verkliga avsikten med transaktionen. Det framgick av undersökningen att Atlas Stainless Corporation inte har några produktionsanläggningar och, vilket är ännu viktigare, inte någon affärsverksamhet av betydelse vare sig på den inhemska marknaden eller på någon exportmarknad. På grundval av all bevisning fastslog kommissionen att Atlas Stainless Corporation inte hade kunnat påvisa att det är en "exportör" som har rätt till individuell tull enligt artikel 20 i grundförordningen.

Synpunkter från berörda parter och kommissionens svar

- (14) Efter att ha underrättats om de omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att avsluta denna översyn lämnade Atlas Stainless Corporation och de indiska myndigheterna följande synpunkter.
- (15) Atlas Stainless Corporation hävdade att även om företaget inte äger någon produktionsanläggning så äger det råvarorna och har slutit ett avtal med Venus Wire Industries Ltd enligt vilket det betalar bearbetningskostnaderna. Av denna anledning borde företaget betraktas som tillverkare av den exporterade produkten. Atlas Stainless Corporation hävdade dessutom att det använde Venus Wire Industries Ltd produktionsanläggning för särskilda ändamål och att det hade ett normalt affärsförhållande med Venus Wire Industries Ltd.
- (16) Såsom angivits ovan bestrider inte kommissionen att Atlas var ägare till en sändning av den produkt som exporterades till EU. Den drar emellertid den slutsatsen att Atlas transaktion under undersökningsperioden var av en sådan art att det inte är rimligt att anta att företaget är en äkta tillverkare/exportör som är berättigad till en individuell tull. Dessutom skulle utjämningstullar vara helt ineffektiva om det var möjligt för företag (såsom Atlas Stainless Corporation), vilka använder avtal om bearbetning mot ersättning, att omfattas av en individuell tull, utan hänvisning till den ursprungliga tillverkaren av produkten, som själv kan omfattas av en individuell tull. Atlas Stainless Corporations förhållande till Venus Wire Industries Ltd, vilket innefattar vissa operativa kopplingar mellan företagen, och tidpunkten för etableringen av Atlas Stainless Corporation, bekräftar denna slutsats.
- (17) De indiska myndigheterna hänvisade till en begäran om översyn i det amerikanska handelsministeriets antidumpningsförfarande med avseende på Atlas Stainless Corporation när det gäller import av stänger av rostfritt stål. I detta hänseende noterar kommissionen att åtgärder som genomförs av undersökande myndigheter i tredje land i sig inte påverkar detta förfarande.

- (18) De indiska myndigheterna hävdade dessutom att företaget hade gjort ett prisåtagande och att mot bakgrund av artikel 15 i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT 1994 särskild hänsyn måste tas till utvecklingsländer som är medlemmar i WTO. I detta hänseende bör det noteras att WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder inte innehåller någon bestämmelse som motsvarar artikel 15 i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT 1994. Atlas Stainless Corporation har i alla händelser inte gjort något sådant åtagande.
- (19) Därför bör ansökan om ställning som ny exportör avvisas och översynen avslutas utan att de gällande åtgärderna ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den påskyndade översynen av förordning (EG) nr 1599/1999 rörande import av tråd av rostfritt stål med en diameter av minst 1 mm med ursprung i Indien avslutas härmed.

Utfärdat i Bryssel den 11 oktober 2001.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen
